

**ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-20**

**القاضي سليم جبران
رئيس لجنة الانتخابات المركزية**

**השופט סלים ג'ובראן
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית**

ירושלים, י"ג בחשון התשע"ד
17 באוקטובר 2013

תר"מ 159/20

העותר : מר איתמר שמעוני, חבר מועצת עיריית אשקלון ויו"ר
ועדת הביקורת

נגד

- המשיבים :
1. מר בני וקנין, ראש העיר
 2. רשימת אשקלון בתנופה
 3. עיריית אשקלון
 4. "השבוע באשקלון" – שבועון החדשות של אשקלון
והסביבה

בקשה למתן צווי מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות
(דרכי תעמולה), תשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

1. בפניי עתירה למתן צווי מניעה נגד המשיבים בשני עניינים. האחד, שליחת מכתב על ידי המשיב 2 לעובדי עיריית אשקלון (המשיבה 3) המבקש מהם לתמוך בו ובסיעתו בבחירות. השני, חלוקת חוברות הנחזות לעיתון בשם "השבוע באשקלון" על ידי המשיבים 1-2, אשר העותר טוען כי הן מהוות תעמולה אסורה, ומנוגדת לחוק הבחירות, היות והן גם אנונימיות.

2. למען הסר ספק, הוריתי על צירוף העיתון כמשיב 4 לעתירה וביקשתי את תגובת המשיבים כולם. המשיבים 1-3 טוענים כי דין העתירה להידחות, על שני ראשיה. המשיב 4, כפי שיובהר להלן, אכן אינו ישות משפטית קיימת.

עמוד 1 מתוך 3

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

3. באשר למכתב, טוענים המשיבים כולם כי מדובר במכתב שנשלח לעובדי חברת החשמל מכספו של ראש העיר וסיעתו ועל נייר מכתבים של הסיעה, ללא כל קשר למשיבה 3 או לכספי ציבור.

4. באשר לחוברת "השבוע באשקלון", טוענים המשיבים 1-2 כי דין העתירה להידחות גם כן, משום שמדובר למעשה בחוברת ולא בעיתון, שאכן מופצת על ידי המשיבים 1-2, אך אינה מהווה תעמולה אסורה. לגבי האנונימיות של החומרים המופצים, מוסיפים המשיבים 1-2 כי בעיר פועלות תנועות שונות לטובתם וגם לטובת העותר, ואין להם שליטה על פעילותן.

5. דין העתירה להתקבל חלקית, כמבואר להלן.

6. מעיון במכתב עליו מלין העותר, עולה כי אכן מדובר במכתב הממוען לעובדי חברת החשמל ולא לעובדי עירייה. המכתב נשלח מטעם סיעתו של המשיב 1, היא המשיבה 2, ולא מטעם העירייה. לאור הכחשת המשיבים שהיה שימוש בכספי ציבור, אין בידי אלא לדחות העתירה בעניין זה.

7. באשר לחוברת "השבוע באשקלון". המשיבים 1-2 אינם מכחישים כי מדובר בחוברת מטעמם. לפיכך, צודקים הם כי המגבלות הקבועות בסעיף 10(ב) בחוק הבחירות לעניין מודעות בעיתונים אינם חלים בעניינם.

8. עם זאת, עיינתי בחוברת ולדידי קיימת וודאות קרובה כי תושב סביר יחשוב כי עסקינן בעיתון ולא בחוברת תעמולה מטעם מתמודד בבחירות. זאת עולה מהעיצוב שנחזה לעיתון, טורים שנחזים לטורי דעה של עיתונאים, עמוד השער המקיים דמיון רב לעמוד השער של העיתונים היומיים הנפוצים בישראל (כך למשל – כותרת המשנה של החוברת היא "שבועון החדשות של אשקלון והסביבה"), ועוד. אזכיר כי קיימת סמכות ליושב ראש ועדת הבחירות ליתן צו בגין תעמולה מודפסת שקיימת ודאות קרובה כי תביא להטעיית בוחרים (ראו: תר"מ 63/20 צור נ' נחמני (14.8.2013); תר"מ 144/20 זוארק נ' פיין (9.10.2013); תר"מ 164/20 מרציאנו נ' רביבו (16.10.2013)). זאת ועוד, העותר טען כי הפרסום הוא אנונימי, והמשיבים 1-2 לא הכחישו זאת, כל זאת בניגוד לסעיף 10(א)(3) לחוק הבחירות. ויובהר, חזקה שפרסום לטובת מועמד פלוני קשור בו, ועל כן אין בידי לקבל את הטענה שלמשיבים 1-2 אין שליטה על פרסומים לטובתם.

9. לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיבים 1-2 לפרסם את העיתון במתכונתו הנוכחית. אציין כי ככל ובעמוד הראשון, ייכתב בהבלטה ובאותיות גדולות כי מדובר בעלון תעמולה מטעמם, על פניו אין כל פסול בהפצתו במתכונת זאת.

10. לעניין טענות המשיבים כנגד אי ניקיון כפיו של העותר ופרסומים דומים מצידו, הרי מקומן של טענות מסוג זה בעתירה נפרדת ולא בתשובה לעתירה קיימת (תר"מ 63/20 צוד נ' נחמני (14.8.2013); תר"מ 83/20 וידל נ' לביא, פסקה 38 (10.9.2013); תר"מ 117/20 בלומנפלד נ' אבוטבול, פסקאות 13-14 (3.10.2013); תר"מ 127/20 סקורופה נ' רותן (7.10.2013)).

11. סוף דבר, העתירה מתקבלת בחלקה, כמפורט לעיל. בנסיבות העניין, המשיבים 1-2 יישאו בהוצאות העותר בסכום כולל של 1,000 ש"ח.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשע"ד (17.10.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20